

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/164/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215235188
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hrabovecká
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7215235188.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marianny Hraboveckej a členiek senátu JUDr. Ludviky Bodnárovej a JUDr. Diany Solčányovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého M. S. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v E. dieťaťa rodičov Z. S. nar. X.X.XXXX bývajúceho na B. ul. č. X v E. zastúpeného Z. Z. Č. bývajúcim v C. č. XXX a B. F. nar. XX.X.XXXX bývajúcej na ul. E.. A. č. XXX/XX v E. zastúpenej advokátom JUDr. Vincentom Lechmanom so sídlom na Popradskej ul. č. 80 v Košiciach v konaní o zníženie výživného o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Košice I z 20.12.2016 č.k. 21P/52/2016-151 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok tak, že návrh na zníženie výživného zamietla.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Košice II z 21.5.2010 č.k. 27P/273/2009-31 tak, že znížil výživné od otca pre mal. M. z 232 Eur mesačne na 120 Eur mesačne od 1.1.2017 do budúca, ktoré je otec povinný zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu matke. O trovách účastníkov konania rozhodol tak, že žiaden z nich nemá právo na ich náhradu. Napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že otec je v dôsledku exekúcie, vedenej pre neplnenie si vyživovacej povinnosti k maloletému, dlhodobo je v platobnej neschopnosti a jeho životná úroveň sa znížila. Poukázal na to, že prostredníctvom exekútora bolo matke vyplatených 20.000 Eur, pričom otec v čase vyhlásenia rozhodnutia zaplatil na dlžnom výživnom 29.000 Eur, preto má matka v súčasnosti dostatok peňažných prostriedkov na zabezpečenie starostlivosti o maloletého.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka s návrhom, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že návrh otca na zníženie výživného zamietne. Uviedla, že napadnuté rozhodnutie je nesprávne a nespravodlivé. Namietala, že konajúci súd nedostatočne zistil skutočný stav veci. Konštatoval, že konajúci súd nerozhodol v najlepšom záujme maloletého, keď určené výživné znížil o skoro 50 %. Zdôraznila, že zníženie príjmu otca v dôsledku vedenej exekúcie si zaviniel sám neplnením si svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému. Poukázala na to, že s otcom maloletého uzavreli rodičovskú dohodu, schválenú Okresným súdom Košice II rozsudkom z 26.3.2008 č.k. 23P/224/2007/35, v zmysle ktorej otec súhlasil s výživným 564,30 Eur mesačne. Konštatovala že z dôvodu, že otec si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť bola nútená podať návrh na začatie exekúcie. Zdôraznila, že z hľadiska pomery otca viackrát požiadala súdneho exekútora o pozastavenie výkonu exekúcie a následne s otcom uzavrela dohodu o znížení výživného na 232 Eur mesačne, ktorú schválil Okresný súd Košice II rozsudkom z 21.5.2010 č.k. 27P/273/2009-31 v spojení s opravným uznesením z 29.7.2010 sp. zn. 27P/273/2009. Dodala, že otec si napriek tejto skutočnosti neplnil vyživovaciu povinnosť, preto exekúcia naďalej prebiehala. Nesúhlasila s konštatáciou konajúceho súdu, že vzhľadom na to, že jej bolo v krátkom čase vyplatených 29.000 Eur má dostatok prostriedkov na zabezpečovanie starostlivosti o maloletého a zdôraznila, že sa jednalo o dlžné výživné, nie výživné zaplatené do budúca. Vytkla

konajúcemu súdu, že dôsledne nevyhodnotil schopnosti, možnosti ani majetkové pomery otca, nakoľko sa nevysporiadal so skutočnosťou, že otec poberá trinásť a štrnásť plat. Uviedla, že podľa jej názoru, je v schopnostiach a možnostiach otca prispievať na výživu maloletého 232 Eur mesačne a poukázala na to, že od poslednej úpravy výživného nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zníženie určeného výživného.

3. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol napadnuté rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. Uviedol, že schválená dohoda, v zmysle ktorej sa zaviazal prispievať na výživu maloletého 564,30 Eur mesačne (17.000 Sk) bola nereálna. Vyslovil presvedčenie, že vzhľadom k tomu, že matka požiadala exekútora o maximálne možné zrážky a nesúhlasila s jednorazovým vyplatením dlžného výživného sa svojim konaním snažila úmyselne ho poškodzovať, čím podľa jeho názoru porušila jeho ústavné práva. Zdôraznil, že určené výživné nezodpovedá jeho schopnostiam, možnostiam ani majetkovým pomerom. Vyslovil presvedčenie, že uhradené dlžné výživné vysoko prevyšuje bežné výživné, ktoré by zodpovedalo skutočným odôvodneným potrebám maloletého.

4. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že naďalej trvá na svojich predošlých vyjadreniach. Tvrdenia otca označila za nepravdivé. Poukázala na to, že schváleniu rodičovskej dohody predchádzalo riadne zistenie skutočného stavu veci, pričom otec mal možnosť predmetnú dohodu neuzavrieť. Konštatovala, že zo spoločnej domácnosti odišla z dôvodu otcom nadmerného požívania alkoholických nápojov a jeho následného správania.

5. Otec vo vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že od poslednej úpravy došlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej zníženie výživného pre maloletého.

6. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

7. Podľa ust. § 395 CMP ak § 396 CMP neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona, ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase.

8. Podľa ust. § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa ust. § 388 CSP Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

10. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že konajúci súd síce riadne zistil skutočný stav (§ 25 a § 36 CMP), ale nesprávne ho posúdil podľa zákonných ustanovení o vyživovacej povinnosti rodičov k deťom Zákona o rodine, pretože riadne nevyhodnotil zmenu pomerov od poslednej úpravy výživného. Poukazuje na to, že naposledy bolo o určenom výživnom rozhodnuté v roku 2010, rozsudkom Okresného súdu Košice II z 21.5.2010 č.k. 27P/273/2009-31 v spojení s opravným uznesením z 29.7.2010 č.k. 27P/273/2009-34, ktorým konajúci súd schválil dohodu rodičov o znížení výživného od otca pre maloletého z 564,30 Eur mesačne na 232 Eur mesačne. Odvolací súd po dôslednom posúdení zisteného skutočného stavu veci dospel k záveru, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti nedošlo k takej zmene pomerov otca, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného pre mal. M.. Otec naďalej pracuje v V., pričom jeho príjem sa od poslednej úpravy nepatrne zvýšil a jeho majetkové pomery sa nezmenili. Naopak odôvodnené potreby maloletého sa od poslednej úpravy zvýšili, v čase poslednej úpravy bol maloletý v predškolskom veku a v súčasnosti navštevuje druhý stupeň základnej školy. Zdôrazňuje, že výkon exekúcie zrážkami zo mzdy, z dôvodu neplnenia si vyživovacej povinnosti nie je dôvodom pre zníženie určeného výživného, nakoľko samotné neplnenie si vyživovacej povinnosti nemôže v konečnom dôsledku privodiť povinnému rodičovi priaznivejšiu situáciu v podobe zníženia určeného výživného. Odvolací súd je toho názoru, že takéto rozhodnutie by bolo v hrubom rozpore s najlepším záujmom maloletého, nakoľko už samotné neplnenie si vyživovacej

povinnosti nie je v jeho záujme a dôsledky neplnenia si povinnosti spočívajúce v znížení určeného výživného by rozpor s najlepším záujmom maloletého ešte viac prehĺbili. Poukazuje na to, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom je ich zákonnou povinnosťou. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Taktiež prihliada na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa. Dodáva, že určené výživné predstavuje približne 23 % z príjmu otca, pričom na jeden deň pripadne približne 7,7 Eur, čo vzhľadom na vek a stupeň vývoja maloletého nepostačuje na uspokojenie jeho odôvodnených potrieb v plnom rozsahu, ale v rozsahu zodpovedajúcej schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca, preto je zákonné a správne. Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že návrh otca na zníženie určeného výživného zamietol.

11. Toto rozhodnutie senát prijal v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je :

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania.